

عنوان مقاله:

مفهوم روش پارامتری در معماری معاصر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعید دولت خواه - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

امیرحسین فرجی نیا - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر ، با روشهای جدید طراحی روبه رو هستیم و از رایانه به عنوان ابزاری موثر در طراحی بهره گرفته می شود. امروزه تفکر محاسباتی غالباً در پژوهش همه ی رشته ها موثر بوده، و جابه جایی پارادایمی نیز در علوم به سمت پیچیدگی سوق یافته، از این رو در دو دهه ی گذشته طراحان بر ساز و کار محاسباتی برای اکتشاف سامانه های فرمی متمرکز شده اند. یکی از روش های کارآمد روش مقداری یا پارامتری است که به کمک آن اطلاعات پایه از منظر تک بعدی خارج و تبدیل به پارامترهای معادلاتی می شوند. این روش مبنای طراحی را بر توجه طراح به پارامترهای موثر بر طرح و روابط بین آنها بنا نهاده است و از این حیث در مقابل محصول محور فعلی قرار می گیرد. این رویکرد، معماری را وارد قلمرو جدید فرم شناسی و روش شناسی کرده است. در این مقاله سعی شده است تا ابتدا توضیحاتی در مورد چگونگی شکل گیری پارامتریسیسم و نظریه پردازان این سبک داده شود و سپس به رابطه این سبک با سبکهای گذشته و ویژگی ها و ظرفیت هایی که این سبک معماری در اختیار ما می گذارد، و از طرفی به نحوه ارتباط معماری پارامتریک با ریاضیات، هندسه و الگوریتم که در حقیقت ریشه های اصلی شکل گیری این سبک می باشند پرداخته شود و در نهایت این مقاله می کوشد تا به بررسی یکی از سبک های معماری امروز بپردازد و از آن برای رهیافتی برای کنترل پیچیدگی ها و انجام اکتشافات طراح ی استفاده کند.

کلمات کلیدی:

رایانه، تفکر محاسباتی ، سامانه های فرمی ، فرم شناسی ، پارامتریسیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/409943>

